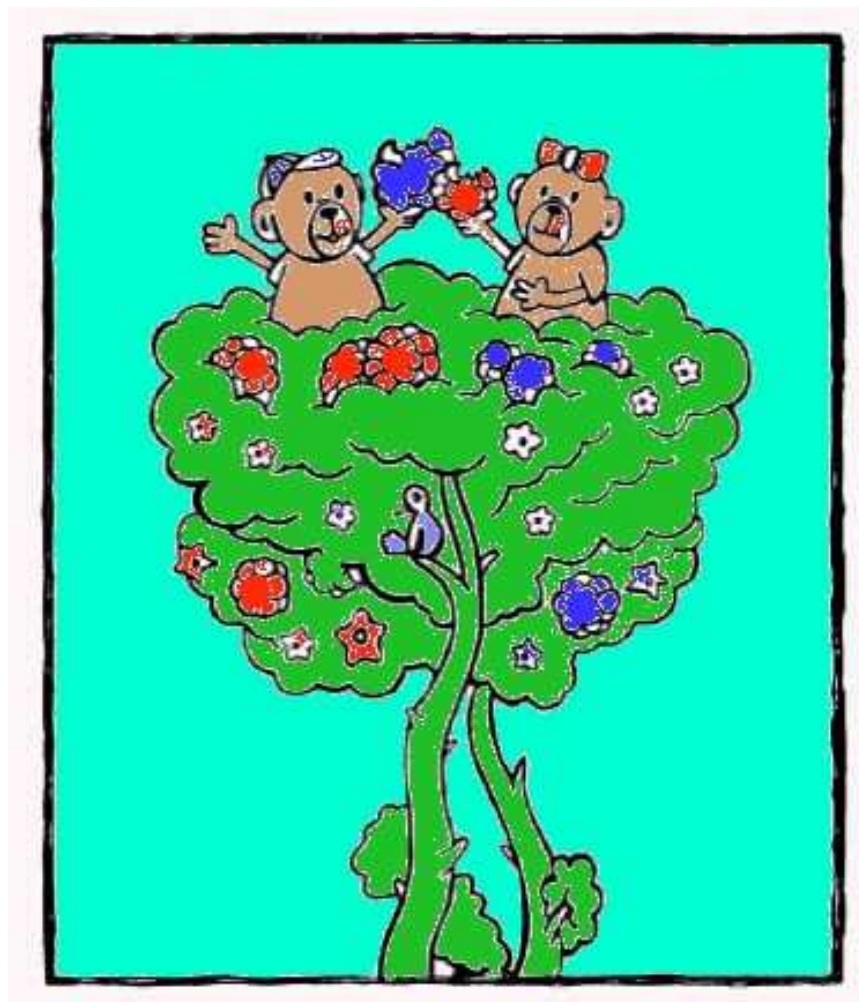


הדובונים והארגירים



כתב ג'ו סלד
צייר פרד וולקה



בובי וביבי הם דובונים
קטנים.

בובי מצא שק גרגירים
אדומים

ביבי מצאה קופסה של
גרגירים כחולים.

הם שניהם אוהבים
גרגירים.

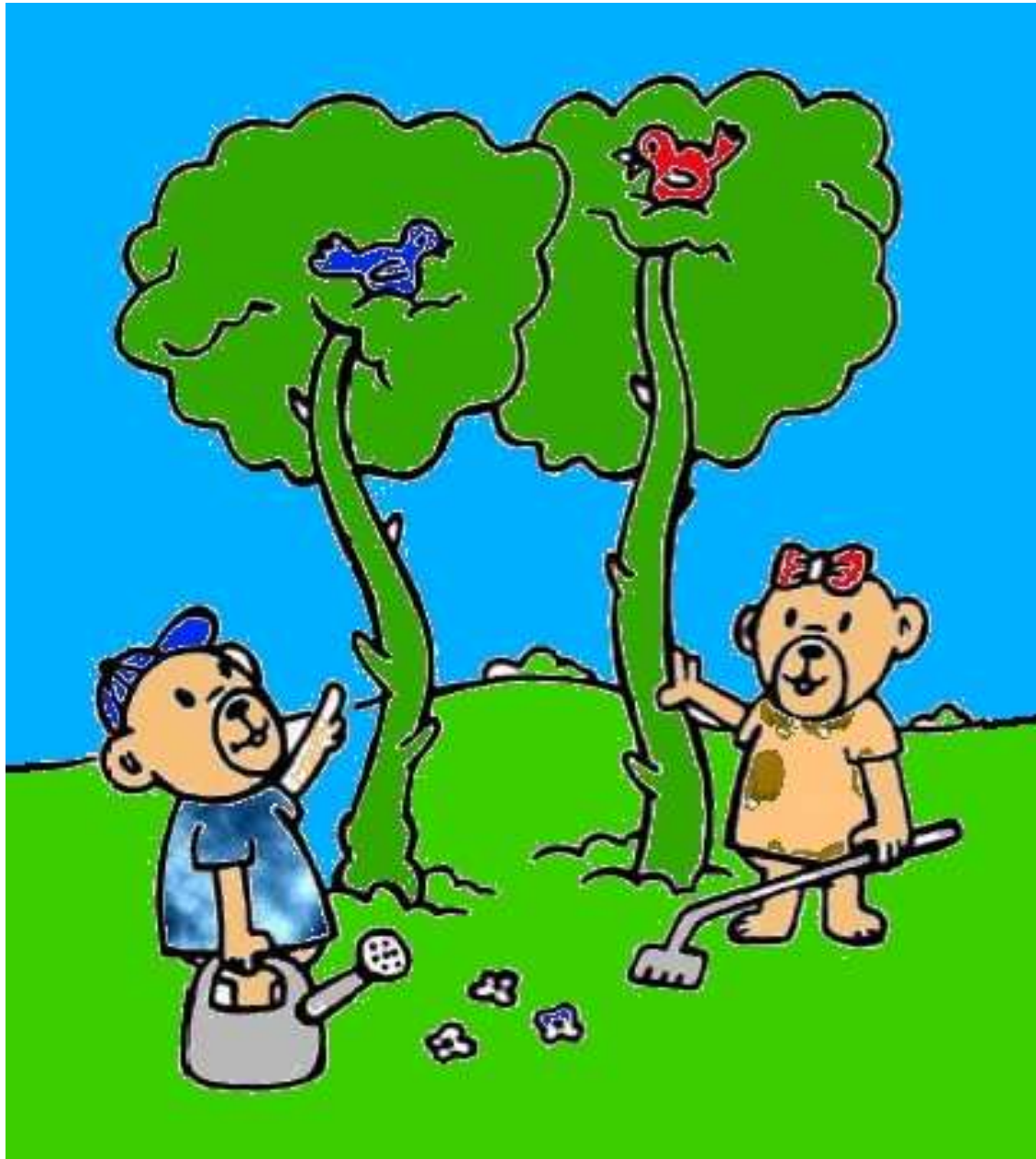


"הגרגירים האדומים
טובה יותר" אומר בובי
"לא, הגרגירים הכחולים
טובים יותר" אומרת
ביבי.

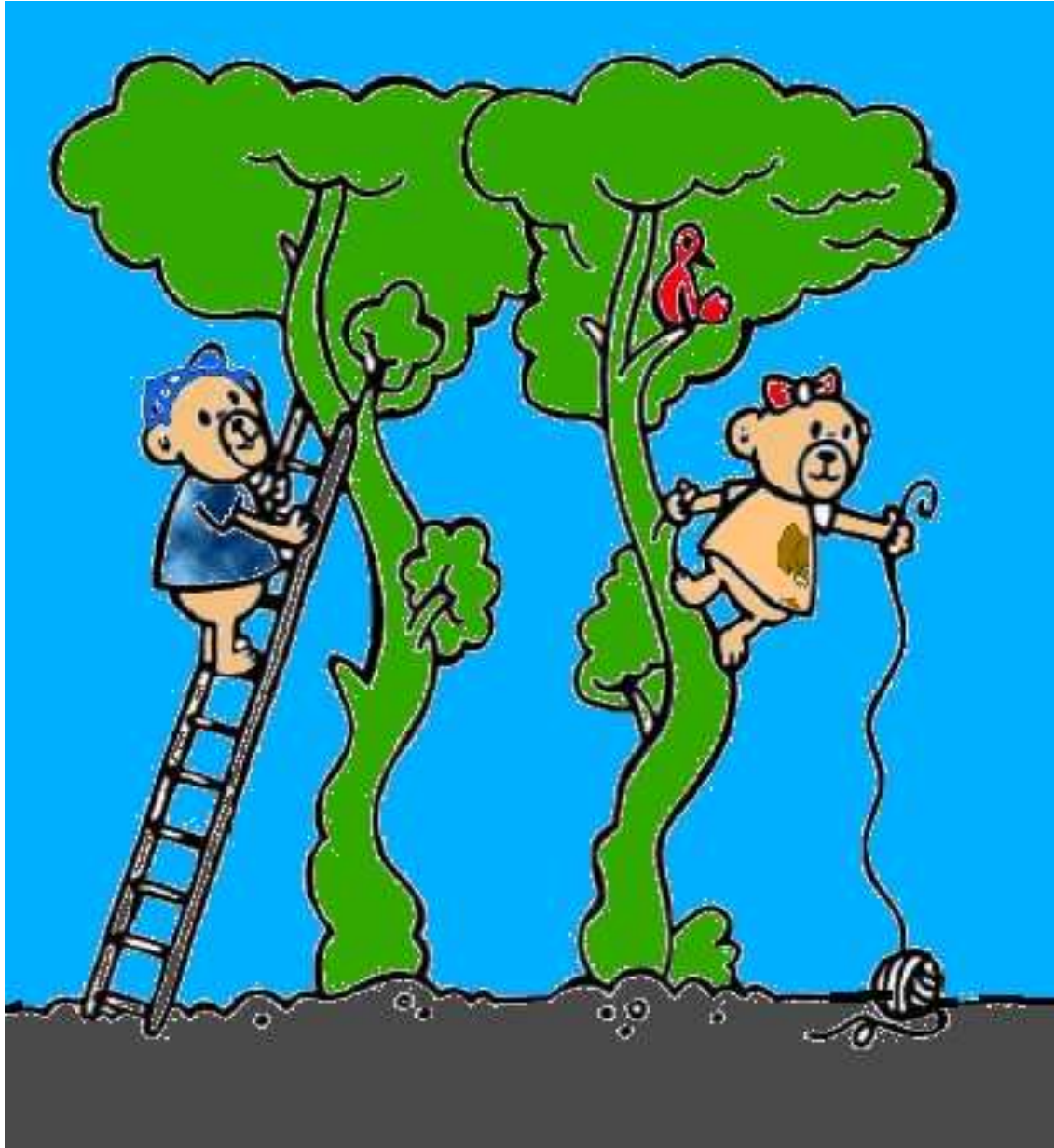
"מהגרגירים שלי יהיה
צמח גבוה" אומר בובי.
"מהגרגירים שלי יהיה
צמח יותר גבוה" אומרת
ביבי.



בובי עושה חור גדול
באדמה עם מקל.
הוא שם את הגרגיר
הגדול ביותר בחור זה.
ביבי עושה חור באדמה
עם עצם.
גם היא שמה את
הגרגיר הגדול בחור.



בובי וביבי בודקים את
הצמחים שלהם כל יום.
הם נעשים עצים של ממש.
יום אחד זה של בובי גבוה
יותר.
יום אחר זה של ביבי גבוה
יותר.
שני העצים הם גבוהים
ומלאים.



בובי מביא סולם גדול.
הוא מודד את העץ שלו.
ביבי מביאה פקעת חבל
ומודדת את העץ שלה.
שני העצים צומחים גבוה,
גבוה מאוד.



על העץ של בובי רואים
פרחים אדומים יפים.
על העץ של ביבי רואים
פרחים כחולים יפים.
שני הדובונים עולים על
העצים שלהם.
הם רוצים לראות את
הפרחים.



אבל העץ של בובי לא
יותר גבוה.
והעץ של ביבי לא יותר
גבוה.
הם שניהם באותו
הגובה.



על העץ של ביבי גדלים
גרגירים אדומים.
הם גדולים כמו בלוניס.
על העץ של ביבי גדלים
גרגירים כחולים.
הם גדולים כמו כדורגל.
בובי וביבי ממלאים את
הבטן שלהם בגרגירים
אדומים ובגרגירים
כחולים.